

اسب زین شده تندروها برای تسویه حساب در مجلس بعدی

«هجمه، حمله، تخریب، تسویه حساب» اینها مفاهیمی است که تندروها در ادبیات سیاسی ایران باب کرده‌اند و هر زمان که چه در قدرت بوده‌اند و چه نبوده‌اند این رویکرد را اتخاذ کردند تا به هر نحوی طرف مقابل را چه از جریان رقیب یا میانه باشد و چه از جریان خودی از میدان به در کنند.

به گزارش سایت خبری پرسون، تفاوتی هم برایشان ندارد که این نوع برخورد با چه کسانی صورت می‌گیرد. چرا که آنها صرفاً به اهداف و منویات خود فکر می‌کنند و هر کسی را که در این میان مقابل آنها قرار گیرد درصددند به انحای مختلف از مقابل بردارند.

به این اظهارات دقت کنید؛ «امیدوارم در دوره‌های بعد شاهد باشیم تا کسانی نتوانند با روابط فامیلی و نزدیک شدن به چهره‌ها و شخصیت‌ها بدون اینکه صلاحیت لازم را داشته باشند در عرصه سیاست رشد کنند.» این ادبیات و برخورد منتخب سوم مردم تهران در انتخابات مجلس دوازدهم است که قرار است در جایگاه نماینده ملت قرار گیرد و فریادگر مطالبات آنها باشد. اما به واقع آنچه از این دست اظهارات بر نمی‌آید حرف مردم، راهکار و چاره اندیشی برای مشکلات مردم و کشور است.

تنها چیزی که می‌توان از این نوع اظهارات برداشت کرد نوعی تسویه حساب شخصی بین تندروها با افرادی است که در تقابل با آنها هستند. این نوع رویکرد و نگرش را در خود رقابت‌های انتخاباتی نیز می‌شد به مشاهده نشست جایی که در غیاب جریان اصلاح طلب و اعتدالیون، اصولگرایان با لیست‌های چندگانه و رنگارنگی آمدند و خود حق‌پندارانه جامعه را به حمایت و رای به خود تشویق کردند. اما شاید بتوان فصل مشترک تمامی این لیست‌ها را نبود برنامه محوری و وعده برای بهبود عملکرد مجلس نسبت به گذشته یا وضعیت اقتصادی و سایر حوزه‌ها قلمداد کرد.

چه اینکه استفاده از واژه مردم نیز صرفاً نوعی تزئین برای لیست آنها بود که اصطلاحاً بگویند مردمی هستیم. اما عدم مشارکت ۵۹ درصدی جامعه نشان داد که مردم به هوشمندی کامل رسیده‌اند با شعارهای بی پشتوانه و برنامه از کسی حمایت نمی‌کنند.

نکته دیگر اینکه در انتخابات اخیر ادبیات سیاسی نیز نسبت به ادوار گذشته تنزل پیدا کرد. جایی که برخی خود را سرو و بقیه را پاجوش خواندند یا آنهایی که صحنه را به رقابت میان گروهی اصولگرایان تبدیل کردند و یکدیگر را آماج حملات خود قرار دادند.

با این شرایط شاهد حضور تندروهایی در مجلس دوازدهم به ویژه از تهران در مجلس هستیم که قابلیت بالقوه ایجاد حواشی و دعوای سیاسی را دارند و قابل تامل اینکه از جایگاه نماینده مجلس و تکیه بر کرسی خانه ملت به جای حل مسائل و مشکلات و ارائه برنامه از هم اکنون اسب خود را برای تقابلهای درون بهارستانی زین کرده‌اند.